

ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT
เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
The Effects Of Guidance Activities With Cooperative Teaching Model LT
Technique to Develop Self-Esteem For The 5th Trade Students

Received : 2024-11-14

Revised : 2024-12-27

Accepted : 2025-02-28

ผู้วิจัย มุฮัมหมัดฟาเดล ยาลาเว¹

Muhammadfadel Yalawae
fadel258955@gmail.com

สุพรรณษา สุวรรณชาติ²

Supansa Suvanchatree

ฮารีซอล ขุนอินคีรี³

Hareesol Khuninkeeree

จุฑา ธรรมชาติ³

Juta Tammachart

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2. เปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแนะแนว และ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ (One Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลระแงะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว 2. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.87 3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมแนะแนว มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.91 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว ประกอบด้วย 7 แผน แผนละ 1 กิจกรรม/คาบเรียน ซึ่งได้รับการประเมินแล้วว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดในทุกด้าน มีความเหมาะสมทางภาษาและเวลาที่กำหนด 2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการเห็นคุณค่าในตนเองภายหลัง สูงกว่าก่อนใช้การจัดการกิจกรรมแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมแนะแนว รายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

คำสำคัญ: กิจกรรมแนะแนว, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT, การเห็นคุณค่าในตนเอง

¹ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Graduate Student Master's Degree in curriculum and Instruction, Faculty of Education Prince of Songkhla University Pattani Campus

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Dr. Program in curriculum and Instruction, Faculty of Education Prince of Songkhla University Pattani Campus

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Assistant Professor Dr. Program in curriculum and Instruction, Faculty of Education Prince of Songkhla University Pattani Campus

Abstract

The purposes of this research were to: 1. develop guidance activity plans with the cooperative teaching model, LT technique to develop self-esteem among the 5th grade students, 2. compare the self-esteem of the 5th grade students before and after participating in the guidance activities, and 3. examine the students' satisfaction with the guidance activities. This study was an exploratory and experimental research conducted using One Group Pretest-Posttest method with cluster random sampling. The sample group used in this research were 28 students from class 5/2 at Anuban Rangae School, under the jurisdiction of the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 3, The research instruments included: 1. guidance activity plans 2. a self-esteem assessment form the total reliability value is 0.87 , and 3. a satisfaction assessment form for the guidance activities the total reliability value is 0.91. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and t-test for Dependent Samples.

The research results were as follows: 1. The guidance activity plans consisted of 7 plans, each containing one activity conducted over one class period. These planned were evaluated and deemed highly effective in all aspects. The plans were linguistically appropriate and the learning activities were suitable for the allocated time. 2. The self-esteem of the 5th grade students significantly improved after participating in the guidance activities, with statistical significance at the .05 level. 3. The satisfaction of the 5/2th grade students with the guidance activities was rated at a high level in all aspects.

Keyword: guidance activity, cooperative teaching model LT, technique self-esteem

บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้เกิดความเครียดในบุคคลได้ หากเกิดขึ้นอยู่ในระดับที่มากจนเกินไปย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของบุคคลโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์อย่างรวดเร็ว (เมธีณี คำบรรลือ, 2564) เห็นได้จากผลการประเมินสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นในปี 2566 จากกรมสุขภาพจิต ผ่านระบบ “Mental Health Check-in” พบว่า เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 10-15 ปี เสี่ยงซึมเศร้า ร้อยละ 10.38 และเสี่ยงที่จะฆ่าตัวตาย ร้อยละ 20.29 (กรมสุขภาพจิต, 2567) ปัญหาสุขภาพจิตอาจทำให้เด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ลดลง และเสี่ยงหลุดออกจากระบบการศึกษามากขึ้นด้วย อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อตัวตนและการให้คุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน (ศูนย์ความรู้นโยบายเด็กและครอบครัว, 2565) ผลการศึกษาและรายงานสรุปผลกระทบข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ปัญหาสุขภาพจิตในเด็กและเยาวชนส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนโดยส่งผลกระทบอย่างมากต่อตัวตนและการให้คุณค่าในตนเองหรือการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นความรู้สึกของบุคคลที่ผ่านการประเมินตนเองแล้วแสดงออกในแง่ของการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง (พิมพ์พลอย รุ่งแสง, 2560) หากบุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ อาจส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจ เช่น รู้สึกไร้ค่า ไม่ค่อยมีความมั่นใจ มีปัญหาในการตัดสินใจ ไม่เชื่อในคำชื่นชมของผู้อื่นที่มีต่อตน เป็นต้น นำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิต เช่น โรคซึมเศร้าหรือโรควิตกกังวลได้ (มูลนิธิยุวพัฒน์, 2566) ในการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเอง Brooks (1992, อ้างถึงใน ขนิษฐา ทองวิไล, 2558) ได้มีการพัฒนาผ่านความรับผิดชอบ การสนับสนุนกำลังใจและให้ข้อมูลย้อนกลับด้านบวก เปิดโอกาสในการแก้ปัญหาร่วมกันแบบปลายเปิด ผ่านกระบวนการกลุ่ม สร้างให้เด็กรู้สึกยอมรับความล้มเหลวหรือความผิดพลาด นอกจากนี้ เมธีณี คำบรรลือ (2564) กล่าวเพิ่มเติมว่า ควรจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ผ่อนคลาย รับฟังและยอมรับความคิดเห็น มีการเสริมแรงและให้กำลังใจ มี

การตั้งเป้าหมายหรือคาดหวังถึงวันข้างหน้า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของกิจกรรมแนะแนวที่ให้ผู้เรียนรู้จัก เข้าใจ รัก เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น รวมทั้งสามารถปรับตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) โดยมีงานวิจัยที่รองรับว่ากิจกรรมแนะแนวสามารถเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองให้นักเรียนได้ อาทิ งานวิจัยของ อปสรสิริ เอี่ยมประชา และสุตารัตน์ เปรมชื่น (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมแนะแนวสามารถเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้

จากแนวทางการจัดกิจกรรมเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองข้างต้น นับเป็นลักษณะส่วนหนึ่งของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) ดังที่ สุภิญญา เขียววรรณ (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ช่วยเหลือเกื้อกูล มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ มีการแลกเปลี่ยนและยอมรับความคิดเห็น ทำให้ ผู้เรียนแต่ละคนรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของตนเอง เกิดความสัมพันธ์ที่ดีและมีความสุขในการเรียนรู้ สามารถ นำมาใช้เพื่อเสริมสร้าง พัฒนา และแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนได้อย่างหลากหลาย ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ จุฑามาส ทศนา (2566) ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (LT) ร่วมกับผังกราฟิก วิชา สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากข้อมูลและงานวิจัยข้างต้นเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค LT สามารถพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและแก้ปัญหาของผู้เรียนในชั้นเรียนได้อย่างหลากหลาย มี ประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาผู้เรียนด้านตัวตน ความสัมพันธ์ในชั้นเรียน และการเห็นคุณค่าในตนเอง

ทั้งนี้ โรงเรียนอนุบาลระแงะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 ปัจจุบันมีผล การประเมินสุขภาพจิตนักเรียนผ่านระบบประเมินสุขภาพจิต School Health Hero ปี 2566 พบว่า มีกลุ่มนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่มีความเสี่ยงปัญหาสุขภาพจิตสูง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3, 2567) อาจนำไปสู่การเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่ำและมีความเสี่ยงเกี่ยวกับโรคทางจิตเวชได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งใน การให้ความสำคัญและพัฒนานักเรียนกลุ่มดังกล่าวอย่างเร่งด่วน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการจัดกิจกรรม แนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเป็นบุคคลที่พร้อมเรียนรู้ มีสุขภาพกายและจิตใจที่ดี มีความปลอดภัย และมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อ พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัด กิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และการเห็นคุณค่าในตนเอง

2. สังเคราะห์และออกแบบเครื่องมือ

2.1 ร่างแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT จำนวน 7 แผน แผนละ 1 กิจกรรม ประกอบด้วย สารสำคัญ/ความคิดรวบยอด ขอบข่าย วัตถุประสงค์กิจกรรม แนะแนว/ประเด็นหลัก จุดประสงค์ชั้นปี จุดประสงค์การเรียนรู้ ชิ้นงาน/ภาระงาน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการ เรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

2.2 พัฒนาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองที่ได้จากการสังเคราะห์องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการมีอำนาจ 2) ด้านการมีความสำคัญ 3) ด้านการมีคุณค่า 4) ด้านการมีความสามารถ และ 5) ด้าน การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 25 ข้อ

2.3 พัฒนาแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยกำหนดพฤติกรรมครอบคลุม 4 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกิจกรรมการ เรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 17 ข้อ

3. นำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา ด้าน หลักสูตรและการสอน และด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ด้านละ 1 ท่าน เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ จากนั้น นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลระแงะ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 จำนวน 25 คน (1 ห้องเรียน) มีผลดังนี้

3.1 แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT กับ เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญนั้น พบว่า แผนฯ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมรายข้ออยู่ระหว่าง 4.33-5.00 และหลังทดลองใช้พบว่า แผนฯ ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมทางภาษา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ออกแบบไว้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

3.2 ผลการพิจารณาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับอยู่ที่ 0.87 และ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง 0.21-0.70 จำนวน 25 ข้อ

3.3 ผลการพิจารณาแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับอยู่ที่ 0.91 และมีค่าอำนาจจำแนก รายข้อ ระหว่าง 0.31-0.87 จำนวน 17 ข้อ

4. นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 7 ครั้ง ครั้งละ 1 แผนฯ/คาบ เรียน ใช้เวลาในการดำเนินการทั้งสิ้นจำนวน 7 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อ พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวที่ ได้รับการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ มีการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบ แผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลระแงะ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 จำนวน 3 ห้อง รวม 91 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลระแงะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ผ่านการจับฉลากห้องเรียน จากจำนวน 3 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล ประเมินผลและสรุปผล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาวิจัยตามวัตถุประสงค์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติประกอบด้วย

1.1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมและแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

1.2 การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อสังเกตความแตกต่างของข้อมูล วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) และหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) โดยใช้สถิติ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

1.3 การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมและแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

ทั้งนี้ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในการแปลความหมายของข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ระดับน้อย และค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมและแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมและแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการศึกษาวิเคราะห์เอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมและแนวชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และเอกสารเนื้อหาตามองค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง ทั้งนี้ ได้ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดกิจกรรมและแนวจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้แผนการจัดกิจกรรมและแนว จำนวน 7 แผน แผนละ 1 กิจกรรม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมและแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์ชั้นปี	องค์ประกอบการเห็นคุณค่าในตนเอง (ด้าน)	จุดประสงค์การเรียนรู้
1. ปฐมนิเทศ	-	การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น*	1. นักเรียนบอกวัตถุประสงค์ แนวทางการปฏิบัติตน ระยะเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม และการพิทักษ์สิทธิของข้อมูลได้ 2. นักเรียนบอกข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้นของสมาชิกภายในกลุ่มได้ 3. นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและสมาชิกในชั้นเรียน
2. เรียนอย่างไรดี เกรดดี	3.1.1 วิเคราะห์ผลการเรียนของตนแต่ละรายวิชา และปรับปรุงพฤติกรรม	การมีอำนาจ* การมีความสำคัญ	1. นักเรียนจำแนกพฤติกรรมที่ทำให้ผลการเรียนแต่ละรายวิชาแตกต่างกันได้

ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์ชั้นปี	องค์ประกอบการเรียนรู้ คุณค่าในตนเอง (ด้าน)	จุดประสงค์การเรียนรู้
	ตามการเรียนรู้ในรายวิชาที่มี ผลการเรียนไม่เป็นที่พอใจ		2. นักเรียนวางแผนพฤติกรรมที่จะทำในอนาคตเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นได้อย่างเหมาะสม 3. นักเรียนมีความเชื่อมั่นในอำนาจในตัวเองว่าสามารถทำสำเร็จตามแผนที่ได้วางไว้
3. ภัยที่ไม่คาดคิด	3.4.3 รู้จักปฏิเสธ ต่อรอง และร้องขอความช่วยเหลือในสถานการณ์เสี่ยง	การมีความสำคัญ* การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	1. นักเรียนบอกวิธีการหาทางออกทางสถานการณ์เสี่ยงที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้ 2. นักเรียนแสดงการปฏิเสธ ต่อรอง และขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ 3. นักเรียนบอกความสำคัญของตนเองและผู้อื่น ด้านการให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์
4. พฤติกรรมทางสังคม	3.4.5 แสดงออกถึงพฤติกรรมที่ดีในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น 3.4.6 รับฟังและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	การมีคุณความดี* การมีอำนาจ การมีความสามารถ การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	1. นักเรียนระบุพฤติกรรมที่ควรทำและไม่ควรทำในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ 2. นักเรียนแสดงบทบาทพฤติกรรมที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ 3. นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงการรับฟังและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้อย่างเหมาะสม
5. คุณค่าด้านการเรียน	1.6.1 ภูมิใจในคุณค่าของตนเอง ในด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถทางการเรียนและอาชีพ	การมีความสามารถ* การมีอำนาจ	1. นักเรียนเล่าถึงความภาคภูมิใจในด้านความถนัด ความสามารถทางการเรียน และอาชีพที่ตนเองใฝ่ฝันได้ 2. นักเรียนนำเสนอแนวทางการมุ่งสู่ความสำเร็จตามความใฝ่ฝันด้านอาชีพที่ตนสนใจได้ 3. นักเรียนมีวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้ 4. นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจในวิธีการมุ่งสู่ความสำเร็จของตนเองได้อย่างเหมาะสม
6. เธอที่ฉันรู้จัก	1.1.2 รับรู้ความคิด ความรู้สึกอารมณ์ของผู้ที่ตนคบหาสมาคม 3.4.2 ยุติข้อขัดแย้งในกลุ่มเพื่อนด้วยสันติวิธี	การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น* การมีอำนาจ การมีความสามารถ	1. นักเรียนบอกถึงวิธีการสังเกตกิริยา อากัปกิริยาที่แสดงถึงความคิด ความรู้สึก อารมณ์ของคนรอบข้างได้ 2. นักเรียนวิเคราะห์ความขัดแย้งในกลุ่มเพื่อนได้ 3. นักเรียนนำเสนอวิธีการด้านบวกในการยุติข้อขัดแย้งหรือแก้ไขปัญหากลุ่มเพื่อนได้ 4. นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนอย่างกระตือรือร้น
7. ปัจฉิมเทศ	-	การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น* การมีคุณความดี การมีอำนาจ การมีความสามารถ การมีความสำคัญ	1. นักเรียนสรุปถึงสิ่งที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดที่ผ่านมา 2. นักเรียนนำเสนอแนวทางในการนำความรู้ที่ได้รับ เพื่อใช้ในชีวิตตนเองได้อย่างเหมาะสม

* หมายถึง องค์ประกอบด้านหลัก ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนฯ นั้น ๆ

โดยแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ จำนวน 7 แผน มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ คือ สารสนเทศ/ความคิดรวบยอด ขอบข่าย วัตถุประสงค์ กิจกรรมแนะแนว/ประเด็นหลัก จุดประสงค์ชั้นปี จุดประสงค์การเรียนรู้ ชิ้นงาน/ภาระงาน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ และภาคผนวกแนบท้าย ผู้วิจัยนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนฯ กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญนั้น มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนรายแผน 4.75-4.91 ถือว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ในทุกแผนฯ และมีผลการวิเคราะห์ภาพรวมของแผนฯ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิด การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT	□	S.D.	แปลผล
แผนฯ ที่ 1 เรื่อง ปฐมนิเทศ	4.78	0.31	เหมาะสมมากที่สุด
แผนฯ ที่ 2 เรื่อง เรียนอย่างไรได้เกรดดี	4.76	0.22	เหมาะสมมากที่สุด
แผนฯ ที่ 3 เรื่อง ภัยที่ไม่คาดคิด	4.80	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
แผนฯ ที่ 4 เรื่อง พฤติกรรมทางสังคม	4.76	0.24	เหมาะสมมากที่สุด
แผนฯ ที่ 5 เรื่อง คุณค่าด้านการเรียน	4.76	0.24	เหมาะสมมากที่สุด
แผนฯ ที่ 6 เรื่อง เธอที่ฉันรู้จัก	4.75	0.24	เหมาะสมมากที่สุด
แผนฯ ที่ 7 เรื่อง ปัจฉินิเทศ	4.91	0.16	เหมาะสมมากที่สุด
ภาพรวม	4.79	0.10	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ แสดงให้เห็นว่า แผนฯ ทั้ง 7 แผน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแผนฯ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แผนฯ ที่ 7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16 รองลงมา คือ แผนฯ ที่ 3, 1, 2, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ

นอกจากนี้ ในระหว่างการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ ได้พบพฤติกรรมและเนื้อหาข้อคิดเห็นของนักเรียนจากชิ้นงานในกิจกรรมการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบการเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนี้

1) ด้านการมีอำนาจ นักเรียนสามารถเป็นผู้นำกลุ่มในการทำกิจกรรมการเรียนรู้และสามารถปฏิบัติตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดี อีกทั้งยังสามารถกล่าวถึงแนวทางการพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น โดยแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียน เช่น การตั้งใจฟังครู ส่งงานให้ครบ ขยันทำการบ้าน และตอบคำถามในห้องเรียนบ่อยขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่มุ่งสู่ความสำเร็จทางการเรียนได้อย่างชัดเจน

2) ด้านการมีความสำคัญ นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาชีวิตตนเอง เห็นว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญของครอบครัว และสามารถขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินได้อย่างเหมาะสม นักเรียนมีแนวคิดในการป้องกันตนเองจากอันตราย เช่น ไม่รับของจากคนแปลกหน้า ไม่ให้ใครแตะต้องตัวโดยไม่ได้รับอนุญาต และสามารถแสดงออกเพื่อปกป้องตนเองได้เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย แสดงให้เห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญของตนเอง และเห็นว่าเมื่อประสบเหตุการณ์ที่อันตรายก็สามารถหาแนวทางการขอความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม

3) ด้านการมีคุณความดี นักเรียนสามารถปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในสังคม โดยแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อผู้อื่น เช่น การพูดจาสุภาพ การเคารพครูและผู้ปกครอง การช่วยเหลือเพื่อน และไม่ใช้ความรุนแรง นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การกล่าวสวัสดีผู้ใหญ่ การแสดงความเคารพต่อครู การใช้ถ้อยคำสุภาพกับเพื่อน และการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อพบกับคนแปลกหน้า

4) ด้านการมีความสามารถ นักเรียนสามารถแสดงความสามารถของตนเองผ่านกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้น และการแก้ไขปัญหาเมื่อเผชิญกับอุปสรรค นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความสนใจของตนเองกับอาชีพในอนาคต และตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกฝน พยายามตั้งใจเรียน และหาทางพัฒนาตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ นักเรียนได้ระบุในประเด็นวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ที่พบเจอว่า ปรึกษาพ่อแม่ สู้ต่อไป ถ้าไม่เข้าใจให้ถามจากคุณครู หากเกรดไม่ดีให้ตั้งใจอ่านหนังสือ สู้ ฝึกฝนบ่อย ๆ

5) ด้านการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น นักเรียนสามารถแสดงออกถึงการสร้างความผูกพันผ่านการกระทำและการสื่อสารที่ดีต่อเพื่อนและบุคคลรอบข้าง สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม มีความร่วมมือและช่วยเหลือกัน ในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม อีกทั้งยังมีความมั่นใจในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน และสามารถควบคุมตนเองได้ดีขึ้น นักเรียนรู้จักให้กำลังใจแก่เพื่อนที่อาจท้อถอยได้ไม่ตั่นัก และเปิดโอกาสให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อผลงานของกลุ่มตนเอง

นอกจากนี้ยังพบพฤติกรรมความร่วมมือช่วยเหลือกันและกันในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นอย่างดี สามารถนำเสนอหน้าชั้นเรียนได้อย่างมั่นใจมากยิ่งขึ้น รู้จักชื่นชมและให้กำลังใจกับกลุ่มเพื่อนที่ยังทำผลงานออกมาได้

ยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เปิดโอกาสให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อผลงานของกลุ่มตนเอง และสามารถควบคุมตนเอง และสมาชิกกลุ่มให้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามกำหนดเวลา

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
ทดสอบก่อน	28	3.19	0.43	6.30**	27	<0.001
ทดสอบหลัง	28	3.70	0.49			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, Correlation .582

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการจัดกิจกรรมแนะแนว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 และค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดกิจกรรมแนะแนว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 และผลค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 [$t(df)=27$, $p<0.001$, es]

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.07	0.54	มาก
2. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.32	0.72	มาก
3. เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้นการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้	3.96	0.69	มาก
4. เนื้อหาในการเรียนรู้มีความทันสมัย	4.25	0.84	มาก
รวม	4.15	0.52	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.54	0.51	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้มีความชัดเจนน่าสนใจนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.32	0.77	มาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละคาบเรียน ดำเนินได้ตามเวลาที่กำหนด	4.25	0.70	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนได้	4.18	0.61	มาก
9. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถช่วยพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองให้กับนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น	4.00	0.86	มาก
รวม	4.26	0.48	มาก
ด้านสื่อการเรียนรู้			
10. สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.04	0.43	มาก
11. สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลายสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	4.07	0.86	มาก

กิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
12. สื่อการเรียนรู้มีความชัดเจนสามารถกระตุ้นนักเรียนให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเองได้	4.11	0.63	มาก
13. สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัยและเข้าใจง่าย	4.14	0.89	มาก
รวม	4.09	0.47	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
14. นักเรียนมีความพึงพอใจกับวิธีการวัดและประเมินผล	3.93	0.66	มาก
15. นักเรียนมีความพึงพอใจในการประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม	4.46	0.64	มาก
16. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความชัดเจนเหมาะสมกับนักเรียน	4.11	0.79	มาก
17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้	4.14	0.65	มาก
รวม	4.16	0.41	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความพึงพอใจรายข้อมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.93-4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.43-0.89 การแปลผลอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สำหรับรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ตามลำดับ รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านเนื้อหา และด้านสื่อการเรียนรู้

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การสร้างแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ ประกอบไปด้วยแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย 7 แผน และ 1 กิจกรรม โดยมีประสิทธิภาพของแผนฯ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดในทุกด้าน ด้วยเหตุเพราะ มีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบโดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อออกแบบเป็นแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญของแผนฯ คือ สารสำคัญ/ความคิดรวบยอด ขอบข่าย วัตถุประสงค์กิจกรรมแนะแนว/ประเด็นหลัก จุดประสงค์ชั้นปี จุดประสงค์การเรียนรู้ ชิ้นงาน/ภาระงาน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ และภาคผนวกแนบท้าย มีเนื้อหาตามองค์ประกอบหลักของการเห็นคุณค่าในตนเอง ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT จำนวน 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นเตรียม ขั้นจัดการเรียนรู้ ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ และขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อประสิทธิภาพของแผนฯ ที่พัฒนาขึ้น

นอกจากนี้ ภายในแผนฯ มีรายละเอียดตามองค์ประกอบหลักของแผนฯ ที่ชัดเจน อ้างอิงจุดประสงค์ชั้นปี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนรู้ และเพิ่มหลักการทางจิตวิทยาเข้ามามีส่วนร่วม เห็นได้จากกิจกรรมในแผนฯ เริ่มจากการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน สมาชิกกลุ่มและผู้วิจัย เพื่อลดความวิตกกังวลและเพิ่มความไว้วางใจมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ รูปแบบนั่งกลุ่มและการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยเองก็สามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ทันที ในการออกแบบใบงานหรือใบความรู้ ผู้วิจัยเน้นสีสันเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้วิจัยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน มีช่วงของการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนและมีการเสริมแรงทางบวกด้วยรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การปรบมือ และการให้คะแนนพิเศษ แผนฯ ที่พัฒนาขึ้นผู้วิจัยได้ออกแบบแบบวัดและประเมินผลผู้เรียนในรูปแบบและเกณฑ์คะแนนที่ชัดเจน ประเมินผลจากชิ้นงาน

ของกลุ่มและความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม คณะของคณะคือคณะของสมาชิก ส่งผลให้แผนที่พัฒนามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดในทุกด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการเห็นคุณค่าในตนเองภายหลังสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผลการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนก่อนการเข้าร่วมการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมในชั้นเรียน นักเรียนหลายคนขาดความมั่นใจ ไม่กล้าเปิดเผยความรู้สึกของตนเอง ขี้อาย ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าออกความเห็นต่างหรือคัดค้าน มีความวิตกกังวลสูง ปลีกตัวออกจากกลุ่ม และมีมุมมองต่อตนเองว่าเป็นคนไร้ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะของบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ (Maslow, 1954) แตกต่างจากหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวฯ ผู้เรียนมีผลการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก มีลักษณะสำคัญที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง (Maslow, 1954) กล่าวคือ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มีความมั่นคงทางอารมณ์ และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี ทั้งนี้อาจด้วยเพราะ ในงานวิจัยนี้ออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนของกิจกรรมแนะแนวฯ ทั้ง 5 ขั้นตอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและจัดการเรียนการสอนที่ใช้หลักจิตวิทยาเข้ามามีส่วนร่วม อาทิ ในคาบเรียนแรกของกิจกรรม ขั้นเตรียม ผู้สอนเริ่มจากการกล่าวทักทาย แนะนำตัวเอง และชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดการเข้าร่วมวิจัย เพื่อลดความกังวลของผู้เรียน ผู้สอนมีการสอบถามถึงรูปแบบการจัดกลุ่มที่จัดมาให้ โดยนักเรียนสะท้อนว่าต้องการเปลี่ยนกลุ่มด้วยเหตุผลส่วนตัว ผู้สอนให้สิทธิสมาชิกห้องเป็นผู้เสนอแนะทางและตัดสินใจ ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจและไว้วางใจผู้สอนและเพื่อนร่วมกลุ่มมากยิ่งขึ้น สำหรับในขั้นจัดการเรียนรู้ ผู้สอนเน้นอธิบายการจัดกิจกรรมและรายละเอียดการค้นคว้า ด้วยภาษาที่ง่าย ชัดเจน และสอบถามความเข้าใจของนักเรียนอยู่บ่อยครั้งส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติอย่างชัดเจน ในขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนทำหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย แม้ในบางครั้งผู้เรียนกลุ่มอ่อนที่ได้รับหน้าที่เป็นผู้อ่านขั้นตอนจะมีข้อจำกัดด้านภาษา อ่านไม่ออก ผู้สอนก็จะให้นักเรียนลองฝึกอ่านและหากไม่ได้ก็จะให้นักเรียนกลุ่มเก่งนำนักเรียนคนดังกล่าวในการอ่านแล้วให้นักเรียนคนดังกล่าวอ่านด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มความมั่นใจ การเห็นคุณค่าในตนเองว่าตนก็มีความสามารถ สามารถทำได้เช่นกัน เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้กลุ่มทำกิจกรรมได้อย่างสมบูรณ์ มีชิ้นงานและผลงานที่ผ่านเกณฑ์ทุกครั้ง เมื่อต้องเวียนบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม ผู้เรียนบางคนไม่มั่นใจในความสามารถว่าจะสามารถเป็นตัวแทนกลุ่มได้หรือไม่ แต่สมาชิกกลุ่มก็ให้กำลังใจและช่วยเหลือเมื่อจำเป็นทุกครั้ง สำหรับขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เห็นได้ชัดว่าผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ มีความเข้าใจในเนื้อหาและกิจกรรมเป็นอย่างดี ในขั้นสุดท้าย ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ถือว่าเป็นขั้นสำคัญอีกขั้นที่จะช่วยสนับสนุนและเสริมแรงนักเรียน ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำเรื่องการเสริมแรง อาทิ การกล่าวความรู้สึกชื่นชม การปรบมือเป็นกำลังใจให้กับกลุ่มที่มีผลงานเด่น ส่งผลให้ชิ้นงานของแต่ละกลุ่มมีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ทุกกลุ่มมีกำลังใจ เห็นคุณค่าในชิ้นงานและคุณค่าในตนเองที่ทำชิ้นงานออกมาได้ดี ซึ่งกล่าวได้ว่าการศึกษาที่จัดทำขึ้นมีการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมในการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่การรับผิดชอบที่ชัดเจน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจการตัดสินใจและมีการพูดคุยถ่ายทอดความรู้สึกในการทำกิจกรรม สามารถเสริมสร้างและพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองได้ (Pire and Fairy, 1985 อ้างถึงใน หงษ์ฟ้า ธีรวงศ์กุล, 2556)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการแสดงบทบาทสมมติในคาบที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางสังคม เพื่อให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติถึงสถานการณ์เมื่อตนเองต้องอยู่ในสังคม เพิ่มความน่าสนใจกับกิจกรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติได้เหมาะสม อีกทั้งได้สรุปประเด็นสำคัญว่า พฤติกรรมที่ควรและไม่ควรแสดงเมื่อเจอบุคคลในโอกาสต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี สะท้อนองค์ประกอบการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านคุณความดีได้ในกิจกรรมคุณค่าด้านการเรียน เมื่อผู้สอนถามถึงแผนชีวิตในอนาคต ผู้เรียนหลายคนไม่สามารถกล่าวได้ แต่เมื่อมีสมาชิกในกลุ่มของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวสามารถกล่าวได้ ส่งผลให้นักเรียนที่ไม่เห็นแผนชีวิตของตนเอง เริ่มมีตัวอย่าง/ต้นแบบและเริ่มค้นหาแผนของตนเองอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีแนวทางในอนาคตของตนเองและมีต้นแบบการ

ดำเนินชีวิต สะท้อนถึงองค์ประกอบการเห็นคุณค่าในตนเองเองด้านการมีความสามารถ ซึ่งในการวิจัยผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเองได้มากขึ้น เห็นได้ผ่านชิ้นงานและพฤติกรรมในชั้นเรียน อาทิ สามารถที่จะเป็นผู้นำกลุ่มสามารถออกมานำเสนอได้ด้วยความมั่นใจมากขึ้นในแต่ละครั้งที่ผ่านไป แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสนใจและเป้าหมายในอนาคตของตนเอง พร้อมระบุแนวทางการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่จะพบเจอในอนาคตได้ ในด้านการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านนี้ถือว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ตอบโจทย์เป็นอย่างดี ด้วยเหตุเพราะมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สนับสนุนการทำกิจกรรมกลุ่ม ทั้งความสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ในงานวิจัยผู้วิจัยได้ออกแบบให้เน้นกิจกรรมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนสามารถกล่าวถึงความคิด ความรู้สึก อารมณ์ของผู้อื่นได้ วิเคราะห์ความขัดแย้ง และเสนอแนวทางการเชื่อมสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนได้ เห็นได้จากชิ้นงานของมัยนีย์และไมตรี อาทิ เมื่อรู้สึกโกรธต้องทำอย่างไร นักเรียนตอบว่า จ้องเพื่อน เล่นเกมคลายเครียด อ่านหนังสือ ดูการ์ตูน และอย่าอารมณ์ไม่ดีใส่เพื่อน เป็นต้น ในส่วนองค์ประกอบอีก 2 องค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง คือด้านการมีอำนาจและความสำคัญ ในกิจกรรมจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีอำนาจในการตัดสินใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม และการตัดสินใจของชิ้นงานด้วยตนเอง ผู้สอนมีหน้าที่ในการเอื้อให้เกิดกระบวนการกลุ่มมากที่สุดเท่าที่นักเรียนทุกคนมีความสำคัญ ชิ้นงานที่เกิดขึ้นทุกชิ้นถือว่าเป็นผลจากความสามารถและการช่วยเหลือกันของสมาชิกในกลุ่ม คณะกรรมการคือคะแนนสมาชิกทุกคน งานวิจัยที่จัดทำขึ้นจึงสามารถสร้างความมั่นใจให้ตนเอง ผูกพฤติกรรมกลุ่มแสดงออกอย่างเหมาะสม สามารถยอมรับคำยกย่องชมเชย ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นโดยตรงจากบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนจะช่วยเสริมสร้างและพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง (พรรณราย พรพิยะประภา, 2548)

สำหรับการวิจัยที่สอดคล้องกับงานวิจัยที่พัฒนาขึ้นนั้น จากการค้นคว้าพบว่า ยังไม่มีการวิจัยที่สนับสนุนว่าการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ตรงตัวชัดเจน แต่มีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง และการวิจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สามารถพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ตามลำดับดังนี้งานวิจัยของ เมธีณี คำบรรลือ (2564) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านช่องแคบ จังหวัดตาก ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว สำหรับงานวิจัยของ อับสรลิลี เอี่ยมประชา และสุภารัตน์ เปรมชื่น (2560) ที่ได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่พัฒนาขึ้นมา มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีงานวิจัยของ Sadeghi and Ganji (2020) ที่ศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอิหร่าน ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน โดยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และงานวิจัยของ Megahed and Mohammad (2014) ศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาพยาบาล พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำ แต่หลังจากการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มทดลองแสดงความภาคภูมิใจที่ดีขึ้น มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม แม้ในงานวิจัยที่กล่าวถึงจะมีกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างจากงานวิจัยที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น แต่ก็สนับสนุนได้ว่าการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สามารถพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียน ได้ในทุกช่วงชั้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้วยเหตุเพราะการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค

LT พัฒนาขึ้นอย่างมีขั้นตอน มีประสิทธิภาพของแผนฯ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดในทุกด้าน อีกทั้งการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนก็เป็นไปตามกระบวนการจัดการกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ทั้ง 5 ขั้นตอน ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองแก่ผู้เรียนมากกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีผลการประเมินความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจกล่าวได้ว่า เพราะผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ที่เน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละความสามารถ กำหนดบทบาทของนักเรียนทุกคนอย่างชัดเจน นักเรียนมีส่วนร่วมช่วยเหลือกลุ่ม ทำชิ้นงานของกลุ่ม นักเรียนมีส่วนร่วมและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมกลุ่ม ในผลการประเมินความพึงพอใจด้านเนื้อหา นั้น ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาตามองค์ประกอบการเห็นคุณค่าในตนเอง 5 องค์ประกอบ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ชั้นปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เน้นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันที่ทันสมัยและประยุกต์ประสบการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวนักเรียน นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง สามารถกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553) สำหรับด้านสื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ออกแบบสื่อที่มีความสวยงาม เน้นใช้เทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ที่ทันสมัย ประกอบกับการออกแบบสื่อที่เน้นสีสัน มีภาพประกอบ มีลวดลาย เพิ่มการดูและสื่อที่น่าสนใจ และในด้านสุดท้าย ด้านการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบการประเมินที่มีความชัดเจนและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน อาทิ การประเมินชิ้นงานกลุ่มจากใบงาน การร่วมมือของกลุ่มจากการทำกิจกรรมกลุ่ม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อีกทั้งการนำเสนอผลงานกลุ่มก็ได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะได้ใช้ทักษะการสื่อสาร เช่นการนำเสนอหน้าชั้นเรียน การแสดงบทบาทสมมติ การยอมรับและการช่วยเหลือกันคือการสะท้อนความคิดเห็นและชื่นชมกลุ่มที่มีผลงานเด่น ซึ่งถือว่าเป็นการใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อยที่สำคัญ (ทิตนา แคมมณี, 2556; ชนาธิป พรกุล, 2554; ดารุณี รอดเรืองรัตน์, 2560) ทำให้นักเรียนรู้สึกถึงความสำเร็จและพัฒนาความมั่นใจในตนเอง

สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากนักเรียนที่รวบรวมได้สะท้อนถึงความพึงพอใจที่สูงต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยนักเรียนคิดว่าได้รับความรู้และความรับผิดชอบในการดูแลตัวเอง รวมถึงความตั้งใจในการเรียนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนควรใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวกในหลายรูปแบบ อาทิ การชื่นชม การปรบมือ หรือการให้รางวัล เพื่อกระตุ้นให้เกิดการกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม

1.2 ในชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนบางกลุ่มอาจมีเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น ครูควรชี้แจงหรือแจ้งแนวทางปฏิบัติกับนักเรียนก่อนที่จะทำกิจกรรมกลุ่ม ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการให้ความร่วมมือ เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน

1.3 ควรกำหนดเวลาให้ชัดเจนและเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนบริหารจัดการเวลาได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากในชั้นกิจกรรมกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ในการทำงาน และมีการค้นคว้า สืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง อาจทำให้เกิดความล่าช้าส่งผลกระทบต่อขั้นตอนอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ในระดับชั้นประถมศึกษาให้มีความหลากหลายบริบทพื้นที่ เพราะปัจจุบันยังมีการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างน้อย ทั้งที่เป็นช่วงชั้นสำคัญในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลลัพธ์ของกิจกรรมแนะแนวฯ ในกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะต่างกัน เช่น อายุ เพศ หรือภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนและ ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2567). ข้อมูลการประเมินสุขภาพจิตคนไทย. <https://checkin.dmh.go.th/dashboards>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จุฑามาส ทศนา. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (LT) ร่วมกับผังกราฟิก วิชา สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนและกระบวนการคิด : ทฤษฎีและการนำไปใช้. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิดา ทอวิไล. (2558). ผลการใช้กิจกรรมศิลปะตามแนวคิดอัตมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลปศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณิชาบูล ลำพูน. (2560). การพัฒนาโปรแกรมกิจกรรมศิลปะโดยใช้ทีมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชนในสถานสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารุณี รอดเรืองรัตน์. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อรายวิชา ส 21102 สังคมศึกษาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนด้วยโปรแกรมโซติงค์แกลนดา (Sothink Glanda) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทศนา แคมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 17). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- พรรณราย ทรัพย์ะประภา. (2548). จิตวิทยาประยุกต์ ในชีวิตและในการทำงาน. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พลอย รุ่งแสง. (2560). ผลของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ถูกข่มเหงรังแกทางโลกไซเบอร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มูลนิธิยุวพัฒน์. (2566). สิ่งเล็ก ๆ สู่การเห็นคุณค่าในตัวเอง. <https://www.yuvabadhanafoundation.org/th>.
- เมธิณี คำบรรลือ. (2564). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านช่องแคบ จังหวัดตาก. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่3). สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ศูนย์ความรู้นโยบายเด็กและครอบครัว. (2565). เด็กและครอบครัวไทย ในสถานการณ์วิกฤต: รายงานสถานการณ์เด็กและครอบครัว ประจำปี 2022. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3. (2567). ผลการคัดกรองสุขภาพจิตนักเรียน. <https://schoolhealthhero.obec.go.th/>.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). *แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สำนักพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุภิญญา เจริญวรรณ. (2563). การพัฒนาพฤติกรรมกลุ่มโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT เรื่อง ทวีปยุโรป รายวิชาภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านส่องนางโย. วิทยานิพนธ์ครุศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- หงษ์ฟ้า อีรวงศ์กุล. (2556). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกกระบบโรงเรียน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัปสรสิริ เอี่ยมประชา และสุดารัตน์ เปรมชื่น. (2560). *การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน*. วารสารวิชาการ (มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี), 6(1), 159-170.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality*. NY: Harper and Row.
- Megahed, M. M., & Mohammad, F. A. (2014). Effect of cooperative learning on undergraduate nursing students' self-esteem: A quasi-experimental study. *Journal of Nursing Education and Practice*, 4(11), 1-8
- Sadeghi, E., & Ganji, M. (2020). The effects of cooperative learning on Iranian university students' class engagement, self-esteem, and self-confidence. *Journal of Modern Research in English Language Studies*, 7(4), 89-109.